

Forbrugerombudsmanden
Att.: Mie Engmann

FINANS
DANMARK

Høringssvar til Forbrugerombudsmandens reviderede kvikguide

Finans Danmark takker indledningsvist for muligheden for at kommentere på den reviderede kvikguide.

Særlovgivning på bæredygtighedsområdet

Vi finder det positivt, at kvikguiden har et særskilt afsnit om særlovgivning på bæredygtighedsområdet. Den finansielle sektor er som bekendt omfattet af en omfattende regulering på bæredygtighedsområdet, og samspillet med markedsføringslovens regler er ikke ligetil.

Med henblik på at højne anvendeligheden – og følge metoden i vejledning om brug af miljømæssige og etiske påstande m.v. – foreslår vi indledningsvist, at de nye afsnit placeres under en selvstændig overskrift "Særlovgivning" med dertil hørende henvisning til disclosure- og taksonomiforordningen i relation til rapportering om bæredygtighed. I tillæg hertil kan kvikguiden på samme måde som vejledning om brug af miljømæssige og etiske påstande m.v. adressere det forhold, at virksomheden i tillæg til særlovgivningens krav skal forholde sig til de mere generelle betragtninger i relation til vildledning.

Det fremgår af udkastet, at markedsføringslovens vildledningsbestemmelser som udgangspunkt gælder sideløbende med særregulering – dog med den undtagelse, at hvis overholdelse af forpligtelser i særregulering medfører, at markedsføringsloven vil blive overtrådt, vil markedsføringsloven vige. Når man læser afsnittet sammenholdt med overskriften, kan man godt få det indtryk, at princippet om lex specialis udelukkende finder anvendelse ved brug af udsagn om bæredygtighed. Vi forstår det dog umiddelbart sådan, at princippet gælder, uanset om emnet vedrører bæredygtighed eller andre bæredygtighedsrelaterede udsagn. Dette kan med fordel præciseres.

Det er desuden vores opfattelse, at Forbrugerombudsmanden bør lægge særregulering til grund på den måde, at hvis den fremlagte dokumentation er tilstrækkelig efter særreguleringen, bør den også være det i et markedsføringslovsper-

Høringssvar

6. februar 2024

Dok: FIDA-1826564804-693597-v1

Kontakt Anne Aarup Fenger

spektiv. Efter vores opfattelse vil det være en meget snæver anvendelse af princippet om *lex specialis*, hvis det kun anvendes i tilfælde, hvor overholdelse af forpligtelser i særregulering medfører, at markedsføringsloven vil blive overtrådt.

Efter princippet om *lex specialis* bør særlovgivningen altid have forrang og ikke kun i tilfælde, hvor der er misforhold mellem de to regelsæt, markedsføringsloven og særlovgivningen. Hvis særlovgivningen er overholdt, f.eks. i forhold til dokumentationskrav, bør Forbrugerombudsmanden per se lægge dette til grund.

I relation til eksemplet på side 19, foreslår vi, at "*En "bæredygtig investering" i henhold til disclosureforordningen gør ikke automatisk produktet, der investeres i, bæredygtigt*" uddybes, så det tydeliggøres, at det er de underliggende investeringsobjekter, f.eks. virksomheder, som ikke pr. automatik bliver "bæredygtige", blot fordi der investeres i dem via en investeringsfond, der foretager "bæredygtige investeringer" og oplyser i henhold til artikel 9 i disclosureforordningen.

I forlængelse heraf finder vi det relevant at nævne artikel 13 i disclosureforordningen, hvorefter finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal sikre, at deres markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til forordningen. Her er det afgørende at foretage en afgrænsning til særreglerne (artikel 13) og det generelle indtryk, der gives, f.eks. i relation til farve i app eller hjemmeside o. lign.

I relation til afsnittet på side 20, hvor der henvises til de kommende ESMA Retningslinjer for navngivning af bæredygtige fonde, læser vi vejledningen på den måde, at ESMA-retningslinjerne – på samme måde som disclosure- og taksonomi-forordningen – vil blive anset som særregulering i forhold til markedsføringslovens regler om miljømarkedsføring og kvikguiden.

Endelig mener vi, at der under dette afsnit bør henvises til god skik reglerne på det finansielle område, som også må anses som særregler.

Ansvar for markedsføringen

I relation til ansvaret for markedsføring, er der efter vores opfattelse behov for at få klarlagt og præciseret ansvaret for informationer, der er indhentet fra tredjemand, f.eks. i forbindelse med bæredygtighedsdata, som er købt af dataleverandører.

Problemstillingen skal ses i sammenhæng med det i guiden anførte om bæredygtighedsrapportering på side 19, hvor det fremgår, at det vil være omfattet af markedsføringsloven, hvis virksomhedens bæredygtighedsrapportering benyttes

Høringsvar

2. februar 2024

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693597-v1

selvstændigt i markedsføring eller til andre formål end det, virksomheden er forpligtet til efter særreguleringen.

Vi finder det afgørende at få klarlagt i hvilke tilfælde, den købende virksomhed kan ifalde ansvar, og hvordan den skal kunne sikre sig, at den data, som dataleverandøren leverer, er korrekte. Vi finder lige nu uklart, i hvilken grad en virksomhed er ansvarlig for data købt hos en dataleverandør. Vi opfordrer på den baggrund Forbrugerombudsmanden til at adressere dette forhold i kvikguiden.

I relation til kvaliteten af bæredygtighedsdata finder vi det relevant, at Forbrugerombudsmanden forholder sig til det faktum, at denne data ofte er usikre/af dårlig kvalitet, men at alternativet er ingen data.

Brug af generelle udsagn som klimavenlig, miljørigtig, grøn mv.

I forhold til afsnittet om brug af generelle udsagn- og i forlængelse af ovenstående omkring særlovgivning – mener vi, at dette afsnit også bør afspejle de situationer, hvor en virksomhed er omfattet af særlovgivning. Hvis Forbrugerombudsmanden følger vores anbefaling om et særskilt afsnit om "særlovgivning", bør dette afsnit omfatte betragtninger i relation til samspillet mellem generelle udsagn og særlovgivning.

Det bør f.eks. fremgå, at kravene ikke nødvendigvis gælder for finansielle produkter, hvor der er særregulering. I sådanne tilfælde bør de dokumentationskrav, der følger af særlovgivningen, være tilstrækkelige og en livcyklusvurdering være nødvendig. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det vil være meget vanskeligt at gennemføre en livcyklusvurdering af en fond med flere hundrede virksomheder/værdipapirer. Desuden indeholder særlovgivningen, herunder disclosureforordningen, ikke et tilsvarende krav.

Tilsvarende, vil det ikke være en betingelse efter særlovgivningen, at det finansielle produkt miljømæssigt skal være blandt de absolut bedste blandt tilsvarende produkter, da særlovgivningen typisk vil opstille andre krav.

Særligt om brug af udsagn om reduceret udledning af drivhusgasser

Af dette afsnit fremgår det, at udsagn om reduktion af CO₂-udledning forudsætter, at reduktionsplanen er verificeret af en uafhængig instans. Tilsvarende krav er – os bekendt – ikke at finde i særregulering, ligesom det ikke umiddelbart ikke ses at konflikte med andre bestemmelser i særreguleringen, hvorfor kvikguiden således finder anvendelse her. Med henblik på at skabe størst mulig klarhed op-

Hørings svar

2. februar 2024

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693597-v1

fordrer vi til, at kvikguiden medtager konkrete eksempler på, hvem en uafhængig instans vil være, herunder i relation til en finansiel virksomhed eller finansielle produkter.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Hørings svar

2. februar 2024

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693597-v1

